

cel abte, ngo. *Abte* defus politatis excludit
sufficienti, p̄ politatē ordionate existenti. Inare
nec defus politatis, nec politas dant abte.

Indicas:

politat. P̄i existit, p̄ nos, ordionate: ḡ existea
ordionate existit abte. P̄o cog: q̄a oē 24 quid re-
ducit ad eē simplicibz aliquid, ut patet ex-
p̄lis: nḡ Cysary existere. 24 quid in sua imagi-
ne, importat existēz abty imaginis. Similibz
Ethiops eē abty 24 quid, importat habere abte
p̄t̄z aliquid abty, nempe, dentes: ḡ. P̄o cōa: ali-
qua rāo debet dari ut politas existat ordionate,
et n̄ abte; s̄d h̄c alia eē n̄ p̄t̄, nisi q̄a abte dat
constituy illius in eē existenti ordionate, et n̄
in eē existēis abte: ḡ. 3°: ideo n̄ existit abte, q̄a
deficit constituy illius in eē existēis abte: ḡ. si existit
ordionate, dat abte constituy illius in eē existēis
ordionate. Ex doctrina Patris Beza. Ita res deo
huic molestissimo, sophismate, ngando cog. Ad
19 p̄baonē d̄ quo ans: oē eē 24 quid; ex p̄te obty,
ordo, et hoc p̄bant. ex p̄pla; ex p̄te aūs, ngo.

Existere

24 quid, ex p̄te aūs, eē qd̄ entas quē dicit̄ existe-
re, n̄ affirmat̄ abte de. presenti, et p̄ statu existē-
te; s̄d sm̄ ordionate, et p̄ ampliaonē; et hoc eē
24 quid ut verificet̄, n̄ petit, qd̄ ex p̄te obty existit

at abte et simplicibz, licet exigat ut aūs abte,
et simplicibz existat; existere autē 24 quid ex-
p̄te obty dicit̄, qd̄ aūs affirmat̄ aliquid v̄y et
reale, veri, et n̄ abte existens, qd̄ h̄t similitudī-
cū aliquo n̄ ita existente, et ob hanc similitudi-
nē dicit̄ illud existere 24 quid, qd̄ ut vides, pe-
tit aliquid eē simplicibz: sic licet hōo p̄ctus n̄ sit
abte, et simplicibz hōo; eē t̄n abte, et simplicibz
hōo p̄ctus: eē nḡ obty veri, p̄ h̄c abte existēs
de quo similitudo illa affirmat̄

Existea autē ordio-
nata n̄ eē quid abty, s̄d ordionate; exist enim sub
ordione; aūs t̄n n̄, ut fingit arguēz, obty ali-
qd̄, qd̄ se v̄a det̄ a p̄te rei, de quo verificat̄ ab-
te existere. Ad 24 p̄baonē ngo m̄: quale enim
eē constituy, talia debent eē constitua. Si ḡ existē-
tē ordionate n̄ eē quid abty, s̄d ordionate, consti-
tua illius. debent eē ordionate, seu ordionate
existere. Rāo autē cur existit ordionate, eē q̄
eo tunc v̄y eē qd̄ si P̄us existat, n̄ involvet
ordionē; rāo v̄o cur n̄ existat abte, eē q̄a de
presenti n̄ dant̄ illius p̄p̄ta. Cur autē hoc? Co-
tricie a voluntate Dei; int̄icē alia n̄ eē rāo, ni-
si q̄a n̄ dant̄. Ad 24 ngo cog: hoc qd̄ eē existere ordio-
nate n̄ eē aliquid obty aūs p̄ h̄c existens; s̄d eē ip-
symet̄ p̄ole, qd̄ statu existēz n̄ involvet ordionē;

hoc

2°: id e pole, cuius impolitas e impolis: q^o 3:
 chimera e pessima: q^o eius uignaa e optima.
 Ad 1° d quo m^o: e impolis p^o cise, ngo; et simul po-
 lis, odo. Politas, Pri dquit ab eius impolitate,
 sd n ita politas chimera: ng politas chimera
 e ipsa chimera, q^o indistincta e ab impoli: f. Ad
 2° d quo m^o: id e uci pole, odo; n uci, ngo. Ad 3°
 e uideq taceat s^o uis Autho^r, u ngo ans: q^o q^o n e
 nec optimy, nec pessimy e. Vel d quo: e pessima,
 sumpto ly e p^o staty, ngo; p^o amptiaong, odo.
 Et d quo coens: eius uignaa e op^o ma uignaa, odo;
 in g^o entis, ngo sup^o ty. Uignaa chimera e ip-
 sa chimera, q^o cy n sit, nec e pessima, nec opti-
 ma.

116.

Obs^o: impolitas chimera e ngao chimera; s^o ne-
 gao chimera ne quimera, sicut negao lucis ne
 lux: q^o 2°: Deus coexistit impolitate chimera; sd n
 coexistit chimera: q^o 3°: impolitas impolity e naria,
 sd nary dquit ab impoli: q^o Ad 1° d quo m^o: e ne-
 gao p^o cise, ngo; et simul affirmao, odo: ng e d^o junc-
 ty ex ee, et nee: et ngo m^o: ng chimera e suy
 nee; secus lux. Ad 2° d quo m^o: coexistit impoli-
 tati abte, et exercite, ngo sup^o ty; obtine, incoliz,
 seu cy hac ueritate; si det chimera involuet radio-
 ng, odo. et e da m^o. Ad 3° d quo m^o: e naria in existe-
 do, ngo; in uerificando, odo: q^o a semper, et nario uye,
 q^o

qd si chimera existat, involuet radio

Obs^o 6°:

polititas Pri consistit fir in excludo igno impoli-
 tatis ipsius; sd tale excludo e disjuncty ex Pri
 et eius carea: q^o P^o ma: d^o junc^o ty ex Pri, et eius
 carea e impolitas Pri; sd d^o junc^o ty excludit fir et
 igne p^o d^o junc^o ty: q^o D^o quo m^o: in excludo impoli-
 tatis ois, odo; aliaius, ngo. Et d^o quo m^o: exclu-
 dy impolitatis aliaius e disjuncty, p^o m^o tto; ois,
 sub d^o quo: e disjuncty 2° p^o dy q^o dicit, nempe, Pri,
 odo; 2° ngaw, scilicet carea, ngo. Et d^o quo m^o p^o-
 baoris: e impolitas aliqua, odo; ois, sub d^o q^o fir, ng;
 illare, odo. Triplex rei impolitas considerari pot:
 vel ob idtate cy carea, vel ob distinctio ab eo cy quo
 idficat d^o: quos oia inferunt xy sm^o ee, et nee. Caura
 q^o q^o nus infert Pri ee stringentis, p^o inde q^o ei uignare
 simul ee, et nee, infert, illa oia ee impolia.

Dices: po-

litas Pri consistit fir, et igne consistit in eo q^o fir et
 igne excludit eius impolitaty; sd equus fir, et
 igne excludit Pri impolitaty: ng excludit iden-
 titaty sui cy Pri: q^o D^o quo m^o: p^o q^o d^o eius aliaius
 impolitaty, ngo; eius o^o, sub d^o quo: q^o simul, et se-
 mel, odo; diuisiue, odo ngo. Sola p^o p^o Pri ex-
 cludunt simul, et semel o^o Pri impolitaty; n ita
 res alie, sive poles, sive impoles: ng equus u^o li-
 cet

et excludat impolitatus assistentis in idtate in id-
tate. P*ri* cy ipso; n*o* t*u*n excludit impolitatus stan-
te in idtate. P*ri* cy Leone H. Dices: junctus ex P*ri*o,
et vobus politibus, et impolitibus excludit simul, et
semel o*mn*i impolitatus. P*ri*: 9°. D*ig*uo ans: junctus 24
aliquid q*u*o dicit, nempe, entitatis P*ri*; 2do; 24 o*mn*i sub-
d*ig*uo: excludit o*mn*i impolitatus solius P*ri*, ngo; et etig-
alioy, 2do. Politas f*er* stat f*er* in eo q*u*o simul, et
semel excludit o*mn*i impolitatus solius P*ri*.

Obs 7^oa

o*mn*i politatis, et impolitatis: si chimera existe-
ret, traheret a*nt*o*n*g p*ro*ducit Dei; s*ed* q*u*o traheret a*nt*o*n*g
p*ro*ducit Dei, n*o* involveret a*nt*o*n*g: 9°. 2°: P*ri*us v*er*us,
et realis, qui talis n*o* sit, e*st* chimera; s*ed* si h*ec* e*st* chi-
mera existeret, n*o* involveret a*nt*o*n*g: 9°. P*ro*bat: ma*xi*-
si h*ec* chimera existeret, existeret P*ri*us, et v*er*us,
et realis; s*ed* si existeret P*ri*us v*er*us, et realis, n*o* invol-
veret a*nt*o*n*g: 9°. 3°: si data chimera existeret,
neutri a*nt*o*n*g existeret: 9° n*o* existerent duo
a*nt*o*n*g. P*ro*bat: ans: existeret uny a*nt*o*n*g, et
existeret aliud: 9°: n*o* utryq*ue* existeret e*st* neutry
existeret; s*ed* si dicta chimera existeret, utryq*ue* a*nt*-
o*n*g existeret: 9°. Ad H*oc* d*ig*uo m*ag*: si existeret
ultra sup*er* n*ag*, ngo sup*er* p*ro*pt*er* x*o* sup*er* n*ag*, subd*ig*o: tra-
het p*ro*pt*er* p*ro*pt*er*, ngo; et simul n*o* trahet, 2do. et e-
o*mn*i ad m*ag*.

Ad 24

Ad 24 ngo m*ag* et d*ig*uo m*ag* p*ro*bat: exif-
teret P*ri*us v*er*us, et realis, qui talis n*o* sit, 2do;
qui talis sit, ngo. P*ri*us v*er*us et realis qui ta-
lis u*er*o sit, a*nt*o*n*g excludit; qui v*er*o sit v*er*us,
et realis, et simul talis n*o* sit, n*o* excludit, s*ed*
imbibit a*nt*o*n*g. Ad 34 ngo ans: et d*ig*uo ans
p*ro*bat: existeret uny a*nt*o*n*g simulcy-
alio H*oc*, implicat in tris; seorsim ab alio, 2do.
P*ri*us solus sup*er* excludit careq*ue*, et carea so-
la P*ri*us excludit; v*er*us P*ri*us simul, et carea
n*o* excludunt P*ri*us, et careq*ue*, s*ed* potius imbibit.
Dices: existeret duo exclu*si*va simultatis e-
n*o* existeret simultatis; s*ed* in cau existerent
duo exclu*si*va simultatis: n*o* existerent P*ri*us,
et carea, quoy q*u*o v*er*us e*st* exclu*si*vy simultatis:
9°. Ngo m*ag* et d*ig*uo inclusq*ue*: q*u*o v*er*us seorsim ab
alio, 2do; simulcy alio, ngo.

Obs 8: h*ec* e*st* bona

o*mn*i: chimera involvit a*nt*o*n*g: 9° n*o* existit: 9°
ab oppo*si*to coentis ad oppo*si*ty a*nt*is exi*st* bona.
h*ec*: existit: 9° n*o* involvit a*nt*o*n*g. 2°: si chim-
era e*st* politis, n*o* involveret a*nt*o*n*g: n*o* p*ro*pt*er*
paret o*mn*i politatis; s*ed* si existeret, e*st* politis:
9°. 3°: si P*ri*us id*em*ficaret cy sua impolitatis, h*ec*
e*st* impolit: 9° politas P*ri* e*st* politis. Ad H*oc* ngo
o*mn*i, 2stat f*er*o alibi dictis n*o* 12 Ad 24 d*ig*uo
ans

hoc autē n̄ e quid abtē, abtē existens.

Dices:

qd e imp̄prie tale; p̄prie, et simplicit̄ e imp̄prie tale; s̄d existētia polis imp̄prie, et adiona-
tē e talis: q̄. 2°. q̄d vis abtē hēt q̄ n̄ impedit abtē
existētia habere, seu cuius impedim̄ty deficit
abtē; s̄d hęc pp̄o Prius e polis n̄ hēt abtē raonē
verē; q̄ hēt tabtē raonē falsē; q̄ dat abtē impe-
dim̄ty ut sit vā; qd e cē abtē falsē. Ad t̄y d̄quo m̄g.
p̄prie, p̄prietate excludente, noūg, et reflex̄g alie-
nāonē alienaōis, d̄dō; excludente imp̄prietatē
intrin̄cā, et alienaōnē directā, ngo. Et hęc e rāo
cur pole n̄ dicit qd erit pole, s̄d pole q̄ abtē po-
le afficit verby e t̄y se, transferens illud ad sig-
ficaōnē adionatā; n̄ autē afficit illud ut trans-
laty, n̄ hęc eēt alienaō alienaōis: unde hęc
pp̄o Prius e polis e hęc: Prius erit existens; n̄ au-
tē hęc: Prius erit polis.

Ad t̄y d̄quo m̄g: si ut sit
impedim̄ty debeat abtē existere, d̄dō; si n̄, ngo.
Et d̄quo m̄g: n̄ hēt abtē raonē verē, si t̄o e sumat̄
p̄r staty, ngo; p̄r ampliāonē, d̄dō, et silit̄ ad t̄y
et ngo t̄y. Ut illa pp̄o sit abtē falsa sufficit
qd det pp̄o, et qd possit Prius existere, licet au-
tē n̄ sit. Ad excludendā veritatē p̄ponis negat̄
sufficit Pri existētia adionata, quē, ut dixi, ab-

solute existere n̄ debet: sic enī, ut hęc pp̄o Prius
existit, sit falsa, n̄ requirit qd carētia p̄prie exis-
tat, q̄ cy sit nil, n̄ p̄t p̄prie existere. Dices: q̄
veritas negat̄ n̄ excludit, s̄d erit excludenda sub
adione. Ngo d̄dō: q̄ illa existētia adionata sufficit
ad abtē excludendā veritatē negat̄. ~ ~ ~

SUBDICE 2° IDEM INSTITUTE

QUARITUR.

Obj. 4°: impolitas n̄ idficat cy chimera: ḡ nec
polititas Pri idficat cy Pri. Ibo ans: impolitas
chimera e polis; s̄d nil pole idficat cy chimera:
q̄. Ibo mar: polititas chimera e impolis: q̄ ejus
impolitas e polis: q̄d quidē nariy e chimera e
impoly. Ngo ans, et m̄g p̄baōis: ad huius p̄baō-
nē ngo d̄dō: q̄ rei impolis tan polititas, quē in-
polititas e impolis, cy impole sit d̄jucty em eē
sm̄l, et n̄ eē. Ad id qd addit, si t̄o nariy appel-
let supra chimera, pp̄o e de subto n̄ supponen-
te, et falsa. Hinc necessitas implicandi adio-
nē in chimera ex suppone qd existat, n̄ e nec-
sitas abta, s̄d adionata, q̄ p̄inde n̄ petit dari
de p̄senti, et p̄r staty aliquid qd sit ipsa chi-
mera.

Dices: ideo Prius e polis, q̄ ejus impoli-
tas e impolis; s̄d impolitas chimera e impolis: q̄

ans: si ceteri uerbi potius, sed propter, sed ergo supplet,
non uerbi, ergo. Et de quo inclusio: participaret uerbi,
ergo; non uerbi, sed: non participaret etiam optime impo-
litas. Ad 24 ergo cogitatio: tam politas, quae impo-
litas prius impolis, est impolis.

Dices: ex eo quod exis-
tant duo contradictoria, sequitur quod non existant. 1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.
12.
13.
14.
15.
16.
17.
18.
19.
20.
21.
22.
23.
24.
25.
26.
27.
28.
29.
30.
31.
32.
33.
34.
35.
36.
37.
38.
39.
40.
41.
42.
43.
44.
45.
46.
47.
48.
49.
50.
51.
52.
53.
54.
55.
56.
57.
58.
59.
60.
61.
62.
63.
64.
65.
66.
67.
68.
69.
70.
71.
72.
73.
74.
75.
76.
77.
78.
79.
80.
81.
82.
83.
84.
85.
86.
87.
88.
89.
90.
91.
92.
93.
94.
95.
96.
97.
98.
99.
100.

SECTIO 2^a AN ET QUOMODO ESSEA DIS-
TINGUATUR AB EXISTEA?

Essea rei est propria, propter quod definitur; existea est au-
litas, seu ratio factis, ut cuius propria illa est auferri
in rebus naturae. Dixi factis quia licet propter aera res ponatur
extra causas, hae non dicuntur existea, nisi cum addito uer-
bis

lis. Essea rei considerari potest vel in statu politatis,
et sic non importat aliquid proprium praesens abesse, sed
similiter adionate, et oblique, quous verificat proprium huius:
si res existat, non involuet contradictionem: et ideo essea
in hoc statu dicitur essea adionata; vel conside-
rari potest in statu abito, seu aulitatis, aut existens,
de quo nunc est questio: an scilicet, res existens
dicatur aliquid, quod sit ipsa res; et aliquid ab ipsa
dischy, quod sit ejus existea?

Clarius: an essea, quae
existit aequat^r se ab existea, quae existit. ^{id est}
de essea politis, seu quae non existit, non dubitatur dis-
qui ab existea autem, et ex ^{causa} tanquam non ens ab-
ente, seu tanquam nil ab aliquo: essea enim po-
lis nil est in se, autem; existea uero aulitatis est, et ali-
quid autem. Hinc uides, quo iure polita aequat^r
a Deo, et ab omni polita, non scilicet, tanquam ens ab-
ente; sed tanquam id quod non est, ab eo quod est, distinctio uti-
ter negatiua ex parte politis: atque dicitur essea politis
ab essea aulitatis, et etiam ab existea aulitatis, et exerci-
ta, quous essea politis, cum nil sit autem, non perdet autem
identitatem, neque cum ipsa autem essea, neque cum existea
exercita, proinde et ab illis negatiua dicitur.

Dico uni-
uersam P. P. Thome: essea aulitatis non dicitur se ab existea
aulitatis, et exercita. Propter existea prius habet super essea,

à qua n̄ d̄quit: ḡ sicut in oī alia existētia: si
enī esse existētia n̄ d̄quit ab illa; cur esse Pri
ab eius existētia d̄quit? si dicant, illa eē ratio
fialis existētia, ad quā p̄inde alia n̄ debet dari;
Dā ē: q̄ hoc ipsi intendimus de qualibet exis-
tētia, eē nempe ratio fialis, ratio, cuius res exis-
tat. Dā 2°: sicut Prius ē indifferens ad existen-
dy, vel n̄ existēdy, ita esse existētia Prius ē indif-
ferens ad existēdy, vel n̄; s̄d h̄c indifferētia tollit
p̄ ipsa eē, eē q̄ sibi sua existētia: ḡ sicut. Mā
quoad 23 p̄t̄ liquet: q̄ esse existētia Prius ē ipsa
existētia Prius; s̄d h̄c ē indifferens ut existat, vel
n̄: ḡ.

P̄ 2° conclusio: id, p̄ q̄d res se existit, ē illius
existētia; s̄d p̄ se ipsa existit: ḡ. P̄ mix: res
se existit p̄ id, p̄ q̄d ē se ens autem: n̄ ens autem, et
existens vertunt; s̄d res ē se ens autem p̄ se ipsa:
ḡ. Mix liquet, ex doctrina Dⁱ Th^o spe. docentis, ens
simplicit̄ eē idē ac existens: si ḡ res p̄ se ipsa
habet eē ens: ḡ existens. Firmat: ex D^o Th^o quest.
24 de verit. art. 2°: impolē ē aliq̄d ens q̄ n̄ heat eē
s̄d impolē ē esse, quā n̄ sit ens: ḡ. Urget: impo-
lēs ē esse, quā p̄ se ipsa n̄ sit ens nominatim sup-
ty: ḡ quā n̄ sit bona; s̄d eē bona p̄ se ipsa, ē p̄ se
ipsa eē autem, seu existere, ut habet ex D^o Th^o 1^a p̄t̄e
quest. 5°, art. 3°: ḡ.

Ad-

Ad finē nota: q̄d eē in statu ordonato
n̄ d̄quit ab existētia in statu abto: importat
enī status n̄ distos. Esse v̄o et existētia, quibus
his nominibus significant, hoc ē, utraq̄ in statu
abto, vel utraq̄ in statu ordonato, nec fit p̄ rāo-
nē d̄quunt: q̄ sic acceptis, nec definitioes, nec no-
tata h̄nt diversa, p̄ q̄ fit d̄quunt. Existētia
autē, et existere; sicut esse, et eē, fit p̄ rāo-
nē d̄quunt; q̄ res ut explicata p̄ nomen, p̄c̄ndit
ab usu, et exercitio realitatis suę; n̄ ita ut per
verby explicat. ~ ~ ~ ~ ~
SUBJECTA VERA ARGUTA SOLVUNTUR
Obi. 1°: eē h̄c ē n̄ n̄; s̄d existētia ē d̄tingens:
ḡ. 2°: esse h̄c ē indifferens ad existēdy vel n̄.
3°: esse ē in p̄oā ad existēdy, vel n̄: ḡ. Ad 1° d̄ḡ
mix: ē abtē n̄ n̄, n̄; ex suppone, d̄do; et eē d̄ n̄.
Mōo quo esse ē n̄ n̄, ē etig existētia, et mōo quo
h̄c ē d̄tingens, ē etig illa. Utraq̄ in statu abto
ē d̄tingens, et n̄ n̄ in statu ordonato, quibus sem-
p̄, et n̄ n̄ v̄y ē q̄d si h̄c existat, erit aal rāo-
le, atq̄ etig q̄d si existat, n̄ involvet rāo-
nē, seu existet: n̄ q̄libet n̄ n̄ ē ex suppone. q̄d sit, cur
autē p̄pones, q̄ p̄dictis realibus fuerit, dicant
eē n̄ veritatis; n̄ autē quā de existētia fuerit; ha-
bes supra.

Ad 2° d̄quo ans: ē logē indifferens, d̄do;

phy-

phyca, ngo; et sicut ad 34. Poa seu indifferencea phy-
ca e ad au et dischy ab ipsa; poa loga e ad au
cy ipsa idficaty; dicit q poa loga, seu indiffra
gnus succere pt verificare. duas ppones radictio-
nas: esse e; esse ne: n autq hct indifferencea gnus
eadq maneat sub ee ac sub nee, sicut ma (icly
de quoclyq alio subto) eadq manet sub fra, ac
sub eius negaone. Non inqug ita se hct: ng esse
sub nee, n manet eadq u, ac sub ee, cy hinc u
et phyca nil sit, sit q sm obliue, et intcoctiq, ut
hct Dus Thas, qust. 3a de poa, art. 9o ad 2y

Di-
ces: esse crez dquit a nee: q et ab ee; ng ad utiq
i indifferencea. 2o: nil indifferencea ad au, et n au, de-
trate idficat cy au: qd eni indifferencea e ad agnos-
cendy, vel n agnoscendy, n pt se ipso agnoscare
et qd e indifferencea ad currendy, vel n currendy, n
pt se ipso curere. Patet rae: qa indifferencea in-
portat opolitate cy utroq inro seors; sd si iden-
tificat cy au, nunqug erit sponibilis cy radictio-
no: q. Ad 2y dquo ans: eia crez qdo e H, ddo; qdo
ne, subdq: dquit pure ngave, ddo; poe, ngo.

Essea crez qdo n existit, nil e in se phyca, ut nos
docuit Dus Thas: qd igit nil a nee dquit hnt negative quatuor
de patet ad cog, cyus inclusz satisfactz e supra.

Ad

n identificaty illuz vo existit, poe idficat cy existea: un-
de patet ad cog, cyus inclusz satisfactz e supra.

Ad 2y dquo ans: nil indifferencea
indifferencea phyca, ddo; loga, et obliua, ngo. Indif-
ferencea phyca, et subliua importat reah. separa-
bilitate, et disctione poe ab au, ut patet in ex-
pilis in arguto adductis: ng indifferencea ad agnos-
cendy, et currendy e phyca, et subliua, p inde q
pt ee poa ut au intelligat, et curat: unde ab-
eys separat: n ita se hct indiffra loga esse ad-
existendy: si eni indifferencea e phyca respice +
ret indifferencea frale, seu est rucy, scilicet, suy
nee; qd ee n pt, ut ex arguto deducit, et cyus rae
ne id ipso roborabis. Hinc dices: qd esse, et exist-
tea si in eode su, et statu sumant, ss insepara-
biles; secus si in diverso su, et statu sumant.

Obs 2o:

qz u separat, u dguunt; sd esse separat u
ab existea: q. Nix estal in hunitate dpti, de-
cujus ^{essea} existea separata ab existea, ut hct Dus Tho-
mas, 3a pte, qust. 19 art. 2o et expse hct in ca-
synodo, in epistola Sophronij dicentis: hunitas
opti in verbo, et n in se, habuit existez ung.

Ngomi, et pbaone oppotz pto, quos dabit Bri-
mius, tom. 1o in 39 pte, disp. 7a, n 36, sec. 1a. Ad au-
thoritate D. Th. fateor, ne vel n intellexisse
Dy Thg, ul n recte allegare: ng in toto articulo nil
invenio, quo ans pbet: ibi eni sus D. dguens inq
ee

est quod est proprium nomen, et quod est proprium hypostasis; negat
in verbo duo esse personalia; si autem negat nomen hu-
manum proprium existens, ut legenti ipsi ostendit, nisi
hic, sed etiam quod libet 7° art. 3°.

Et per se quod dicitur
de verbo incarnato, art. 4°, quod minus Thostas
negare esse dicitur Thostas: per quo vide. Pr Vasquius, hic, tom.
1° disp. 1^a ubi
quod per nra sententia
Dy Thostas stare ostendit. Ad probationem ex Sophronio
respondeat aliqui, nomine existens significari subsis-
tens, ut ex Greco colligit Vasquius; atque uerum esse sub-
sistens in verbo, fide tenemus. Alij 2° dicunt voluisse
se significare, humanitatem propriam non existens. a verbo
separatam, ut somniabant Heterici; si autem quod non
habuit proprium existens. In hypothese etiam huic congruit
congruit textui Greco. N^o Epimius, in loco allegato,
in disp. 13^a metaph. sec. 1^a docente an 26, nihil
vinci ex allegato testimonio ostendi.

Ex eo enim
sunt deducit, quod humanitas in verbo, ^{in se} in se ex-
titit, si quod proprium non habeat existens, sed quod in verbo
est ut in supposito: sicut enim actus non existit in se, sed
in subto, qui ideo proprium existens vel apud Thostas
non habet; sic pariter humanitas in verbo. P^rterea: exis-
tere in alio non existere potest existens illius, ut patet
exemplo accidens, et frigus materialis, quod in materia existit,

quod

quin vel apud Thostas dicitur, sua existere per
existens magis. Itaque de re theologica tetigisse suf-
ficiali; quod non arguenda probant, humanitatem existere
Verbi; res est enodare theologice. Vide citate, Sua-
rii, et Vasquii.

Obj. 3°. nulli potest esse ablati Deus
aufere ab hoc; sed aufere potest ab eo existens; q. 2°.
si creatura per se, ipsa non est, ratio non est: q. 2°.
si per se ip-
sa est, ratio est: si enim, hoc est per se existens, est
realiter existens, sicut realiter est actus: unde non potest
non existere, sicut non potest non esse actus: q. 2°. Ad hoc dicitur magis
non potest aufere, hoc manente, addo; non manente, nego.
Ablati hinc existens, non manet hoc, simul quod aufert
esse: nam ut bene Epimius, sicut esse potest existens
incipit esse aliquid, sic destructa existens, perit
esse, et amittit suam entitatem. Soluone affirmat
Ang^lus Mag^l: quod de verit. art. 9°, et 6° ad 6°.
Ad dyrgo id quod in hypotesi artis, cum creatura habeat
seu idficatam negationem existendi, non potest existere; ne
aliqua existere, et simul non existere; in omni autem
creatura non habet idficatam seu signam ad non existendum.

Clari-
us: creatura in causa artis affert seu signam ad exis-
tendum; in coenti non affert seu signam ad non existen-
dum: quod cum sit ex se defectibilis, fieri potest, ut desinat
esse quod est, ad probationem coentis dicitur ans: si totum esse aliter
id quod

idē significat, ac p̄ e se q, dō; si sumat p̄ eodē
ac natio, sub d̄ quo: creatū abtē erit existens,
nō; ex sup̄pōne, dō. Hō ex sup̄pōne qd existat,
natio existit, sicut ex sup̄pōne qd sit, natio ē aal.
quare neq natio existit abtē, neq natio ē abtē
aal. Cur autē p̄pōnas istē: hō e se aliz et natio
ē existens; hō creatū et natio ē aal. Ita sit fal-
sa, et 2^a vā; ideo ē q̄ ly ē int̄ raone p̄p̄t̄ sig-
ficat necessitatē abtē; in 2^a s̄m d̄ dionatē. Cur
autē hoc? Et nō n̄i usu. si vō utrobiz necessita-
tē eandē significat, mō quo una ē vā, erit altera.

Lucas.

q̄ Deus existit p̄ e se q, ē ens natiū: q̄ si creatū
existit p̄ e se q, ē ens natiū. 2°: existere p̄ e se q
ē p̄p̄riū solius Dei, cuius p̄p̄riū ē qd sit sibi sui
ē, vā illud: Ego sum qui sum. q̄. 3°: existētia cre-
nō ponit in eius definitōe: q̄ ē extra e se q. Ad 14°
d̄ quo ans: q̄ existit p̄ e se q, utiq; nō; p̄ existē-
tē indefectibiz, et a se, dō: sicut ad 24. Existere
p̄ e se q, q̄ n̄i significat ē a se, natio, et indefec-
tibilitē, ē p̄p̄riū solius Dei, sicut ē vī, bonū d̄
ineodē sū; q̄ n̄i vō s̄m excludit. Ita super addi-
ta, venit c̄q, q̄ p̄ e se q, ē bona, vā d̄, hoc ē,
hēt secū id̄ficata illa p̄dicata; dep̄ d̄ t̄ n̄ a Deo
Ad 24 d̄ quo ans: nō ponit signatē, dō; exerce, nō;
nō; nō transcendit oīa p̄p̄ta p̄p̄ta cre-
q.

86.

Obj^o 4°: si creatū n̄ involvit
et existētia erit oīnō simplex; s̄
hoc n̄: q̄. 2°: existētia irrecepta ē aūs purus,
et illimitatus; s̄ existētia indiscta ab e se ē
irrecepta: n̄ enī hēt in quo recipiat: q̄. 3° aūs
purus ē qui n̄ recipit in alio tanq̄ in sub-
to, et qui alij recipere n̄ p̄t; s̄ existētia in
nullo subto recipit; nec alij aū recipere
p̄t, cū ultra ip̄sū alius aūs n̄ sit, nō ē aūs
ulmus, ut hēt Deus Thō q̄ q̄st. 1^a uca de
art. 6° ad 24; et ut ait Sap̄mus Lōudin exi-
dentissimū ē p̄riū, qd ab Anḡl̄ accepisse videt
Deus Thō: q̄. Ad 14 nō; mag; creatū enī op̄ōs
ex subsistētia, et accidētis admittit. Ad 24 d̄ q̄
mag; existētia oīmōde irrecepta hoc ē, n̄ recepta
in alio, nec ab alio, dō; n̄ ita, nō. Ad 24 nō;
mag; nō si existētia sit sig, recipit in m̄a; si
sit mag, recipit fr̄as. Ita

Ad inclusū audi Anḡl̄
Magistru q̄ q̄st. 2^a de p̄oā, art. 6° in corpo-
re: ip̄sū ē ēnissimus effus, vel et int̄mior
alijs effectibus: q̄ existētia ex mente Di Thō
n̄ ē aūs ulmus. Audi itē t̄ p̄te, q̄ q̄st. 2^a art.
1° in corpore: ē autē ē illud qd magis int̄mior
q̄libet, et qd p̄fundius oīs illius. Non q̄ veluti
p̄riū firmū, et ab anḡl̄ acceptū. Anḡl̄us. Ita
hēt.

habet existens esse autem ultimus, quod ex allegato textu
non probatur: nam ibi non loquitur de esse pure existenti-
ali; sed de esse subsistenti, ut legenti patebit. Verum
si existens est autem ultimus, ab Adversariis peto:
quisnam est ille ultimus et medius, relative ad quos di-
citur ultimus? Relative nam ad autem reales? En-
quitione pro responsione dabis: nam si ostendimus
esse ab existente non differre; et Adversarij est contra,
non debent pro medio assumere, esse esse autem ultimus, et
existens autem ultimus. Si ergo in rigore loquamur,
existens nec est autem ultimus, nec ultimus, sed unus in li-
nea entis, quia nec ante se, nec post se, alij autem
habet.

Dices: esse est in potentia ad existendum: quod exis-
tens est autem huius potestatis. 2°: creatura recipit a Deo
existens: quod ab ea dicitur. Tunc quia beneficij quod re-
cipit dicitur a recipiente: tunc quia nil recipit se,
sicut nil in se recipit. 3°: quod secundum idem autem
ultimus, et ultimus in linea entis, est infinitus in reali-
tate; sed si esse est existens, creatura secundum idem
autem ultimus, nempe, esse; et ultimus, scilicet, existens:
ergo Ad ultimum dicitur autem: est in potentia logica, id est, physica,
ergo. Ad hoc ut respondeas, audi D. Th. opus.
27: in se in a duos autem, scilicet, sua esse; quod
est sua politas, et esse sui. Deinde dicitur: est autem
logus, id est, physicus, ergo. Ab Adversariis peto: an-

epis-

existens antequam exerceat, sit in potentia ad exis-
tendum vel non? Si est in potentia ut dicere debent,
iterum peto: quomodo iure existens antequam exer-
ceat, dicat esse in potentia ad existendum? An ne sui
ipsius est similis potentia, et autem? Quod ipsi dixerunt
de existente, dictum habet de esse, et existente.

Ad 23

eadem fra retorqueo in esse, quod nemo negabit
creaturam recipere a Deo. Deinde ergo hoc est 13° pro-
batione, ut faceret in sua utilitate. Ergo est 23,
quod pro inclusio non probatur: nam recipi importat
natio distinctionis; recipere autem a Deo esse, et exis-
tens non ita, quia hoc nil est aliud, quod beneficio Dei
esse id quod est: nam non prius supponit naturam, ut ei pos-
tea existens adderet, sicut cum quis ab alio acci-
pit liberum; sed ipsum produci est creaturam existens, et re-
cipere beneficij eundi, et existendi. Ad 34 fal-
sa est materia, nisi addat, idem esse secundum omne perfe-
ctum illius lineae, proinde est in potestatis. Deinde fal-
sus est in linea entis esse autem ultimus, et ultimus, ut nos
dicit Ang. 2° M. Falsa itaque est materia, falso est suppo-
nit, existens esse autem ultimus, cum ex dictis ostendat, esse
et existens esse autem ultimus in rigore, quodvis minus
strictum vocari queat autem ultimus, quia fundantur in
iusus alterius perfectionis: et ne oblivisci videa-
mur dicta in physica, quo sum cum Pre. Losada

di-

diximus ibi, existens vocari posse aij ubi,
id ipsy etiq moō ocedimus.

Obj⁵⁵: accidea cu-
characteristica existunt sup̄naalis; s̄de eoy esse
ē naalis: q̄. 2°: esseq̄ uenit stringent̄ existea: q̄
3°: istiq̄ p̄pōnes: Prus ē existens: Prus ē aūtis p̄-
tinent ad q̄ p̄dicabile: q̄ p̄dicaty uenit strin-
gent̄ subto: q̄ d̄quit ab illo: q̄ aēns p̄t adēe,
et abēe absq̄ subti corruptione. Ad 1° d̄quomq̄:
existunt sup̄naalis; quoad substaz, ngo; quoad
moj, s̄do. Licet existea sit naalis, q̄a indebita
ē in illis circūstaijs, dicit sup̄naalis quoad
moj. Ad 2° d̄quo ans: uenit stringent̄, stringea
phyca, ngo; loga, s̄do. Ad 3° d̄quo siliq̄ cōens, et
inclusq̄ alterius cōentis: aēns logy, ngo; phy-
cy, p̄mitto, ex dictis in loga. s̄d uenit stringea
phyca, q̄d deficere p̄t, subto manente, stringea
vō loga, q̄d deficere p̄t, subto tamq̄ deficiente.

Obj⁵⁶:
existea ē stringens, defectibilis, et p̄duibilis,
s̄d n̄ ita esse: q̄. 2°: q̄d negat̄ de alio, ab illo
d̄quit; s̄d existea negat̄ de esse, v̄g. Anti-ruptus
n̄ existit: q̄. 3°: ex sup̄pōne q̄d Prus existat, na-
tio existit; s̄d ex sup̄pōne q̄d sit, n̄ existit na-
tio: q̄. 4°: existea hodierna Prus n̄ separat ab
existea crastina: q̄ d̄quunt. Ad 1° d̄quomq̄:

exis-

existea abta, s̄do; s̄dionata, ngo; et inuersis
his ad mij. Moō quo existea ē stringens s̄do
ē etiq̄ esse; et moō quo h̄cēnāria, ē etiq̄ illa.
Ad 2° d̄quo mij: existea negat̄ de esse, si
utraq̄ in eod̄q̄ s̄ū sumant; ngo; si n̄ ita, s̄do.
Existea abta n̄ uere negat̄ de esse abta,
uere t̄n̄ negat̄ de esse s̄dionata. Ad 3° d̄q̄
mij: natio existit moō quo sup̄ponit; s̄do;
quo n̄ sup̄ponit; ngo; et inuersis his admij
si res sup̄ponat̄ q̄d sit abte, natio abte existit;
si sup̄ponat̄ q̄d sit s̄dionate, natio s̄dionate
existit.

Ad 4° d̄quo cōens: d̄quunt 2° d̄q̄
q̄d dicunt, ngo; 2° obliquy, talitat̄ nemp̄q̄
pōis, s̄do. Nota hic: q̄d esse aūtis et pōis id̄
s̄s 2° recty q̄d dicunt, nemp̄q̄ p̄ta ipsi intricat̄;
n̄ ita 2° obliquy et extricy, nemp̄q̄ staty s̄dio-
naty, et abty, q̄a status, ut dicit̄ n̄ d̄quunt.
Ex quo licet esse s̄dionata dicat̄ oīng ad existē-
teq̄ abty 2° obliquy, nemp̄q̄, staty; n̄ t̄n̄ ad ip-
sq̄ 2° recty q̄d dicit̄: unde neq̄ esse abta dicit̄
oīng ad existēteq̄ abty, nec esse s̄dionata ad
existēteq̄ s̄dionaty. Nota etiq̄: q̄d obty, sciz̄ visio-
nis ē tan existea, quq̄ esse in statu abto; utraq̄
in statu s̄dionato ē obty, sciz̄ simplicis intelli-
gē.

No-